

שביעי של פסח

חג הפסח מתחיל בליל הסדר, בתאריך י"ד בניסן, ומסתיים ב"שביעי של פסח", שחל בתאריך כ"א בניסן.

בכללותם, ימי הפסח מציינים את דרכם של בני ישראל כשיצאו מעבדות במצרים למסע לעבר חיי חירות בארץ ישראל, במאה ה-14 לפנה"ס בקירוב.

ליל הסדר מציין את תחילת המסע, אז הגיעו עשר המכות לסיומם והמצרים שחררו את בני ישראל לדרכם. לפי התיאור בתנ"ך, העם התרחק ממצרים, אך פרעה מלך מצרים חזר בו ויצא למרדף אחריהם בראש כוח צבאי גדול. לפי המסורת, ביום השישי למסעם, מצאו את עצמם בני ישראל לכודים. מאחוריהם היו כוחות מצרים, ולפניהם ים סוף.

למחרת, בבוקר היום השביעי, ה' הנחה את משה לפתוח בתנועה לתוך הים, יחד עם כל העם, והים נחצה לשניים. לפי המדרש, עם ישראל חשש להיכנס לים, ונשיא שבט יהודה, נחשון בן עמינדב, בצעד 'נחשוני' אزر עוז ונכנס לים, ואחריו הלך העם כולו. עם ישראל עבר בים, ואילו כשהמצרים נכנסו לתוכו המים שבו למקומם, והלוחמים המצרים טבעו בהם. יום זה מצוין בחג "שביעי של פסח".

כשבני ישראל נוכחו לדעת שהם ניצלו, הם פצחו בהובלת משה בשירת תודה לה', ואף נשות ישראל שרו ורקדו בהובלת מרים, אחותו של משה.

את פסוקי 'שירת הים' נוהגים לומר בתפילת שחרית בימות החול, בשבתות ובחגים. בשביעי של פסח קוראים את הפסוקים הללו בבתי הכנסת מתוך ספר התורה, ולקהילות רבות יש פיוטים מיוחדים וקטעי תפילה המשבחים ומודים על נס ההצלה.

יום זה, בדומה ליום הראשון של פסח נחגג כ"יום טוב", ונוהגים בו איסורים הלכתיים שונים המשווים לו רוח הדומה לשבת: נוהגים לקיים בו סעודות ותפילות מיוחדות, קידוש, הדלקת נרות ואמירת תפילת ההלל.

במוצאי שביעי של פסח וביום שלמחרת, נוהגים בעדות רבות ובעיקר קהילות יוצאי צפון אפריקה לחגוג את ה"מימונה", בה נוהגים להזמין אורחים ובני משפחה, ולחגוג בשמחה ושירים, ובאכילת עוגיות ומיני מתיקה ובהם ה"מופלטה" המפורסמת. אירועי המימונה מאופיינים ברעות וידידות, והם כוללים ברכות ואיחולים הדדיים, וסגולות למזל טוב. חגיגות המימונה מבטאות אמונה ותקווה לגאולה ולעתיד טוב יותר.

חג שמח!